

KINH PHẬT THUYẾT NHÂN VƯƠNG BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT

QUYỂN HẠ

Phẩm 5: HỘ QUỐC

Bấy giờ, Phật bảo:

–Đại vương! Ông hãy lắng nghe, giờ đây ta chính thức nói về công dụng của pháp Hộ quốc. Ông nên thọ trì Bát nhã ba-la-mật, khi giặc cướp đến tàn phá đất nước, ông nên thỉnh trăm tượng Phật, trăm tượng Bồ-tát, trăm tượng La-hán, trăm vị Tỳ-kheo, bốn chúng, bảy chúng, trăm vị Pháp sư giảng Bát-nhã ba-la-mật, thỉnh trăm vị Sư tử hống ở trước tòa cao, đốt trăm đèn thiêu trăm thứ hoa hương, hoa trăm màu sắc để cúng dường Tam bảo. Cúng dường ba y và các thứ cần dùng dâng lên Pháp sư. Trong bữa tiểu thực và bữa Ngọ cũng nên đúng thời.

Đại vương! Ông nên thỉnh Pháp sư một ngày hai thời giảng đọc kinh này. Trong cõi nước của ông có tám bộ quỷ thần, mỗi bộ lại có trăm bộ ưa nghe kinh này, họ sẽ che chở giữ gìn cõi nước của ông.

Đại vương! Khi cõi nước có loạn, trước tiên là quỷ thần nổi loạn, đạo tặc đến cướp nước. Nhân dân ly loạn, quan thần, thái tử, vương tử bá quan đều sinh điều thị phi. Trời đất có nhiều sự quái lạ, hai mươi tám vị sao và đường đi của các ngôi sao, mặt trời, mặt trăng vận hành không đúng lúc, có nhiều giặc cướp nổi loạn.

Đại vương! Nếu bị các tai nạn: nạn lửa, nạn nước, nạn gió... thì ông nên thỉnh Pháp sư giảng đọc kinh này chắc chắn sẽ được công dụng như trên đã nói.

Đại vương! Kinh này không chỉ che chở giữ gìn đất nước mà còn bảo hộ phước báu, cầu giàu sang, quan vị bảy báu sẽ được như ý. Muốn cầu con trai, con gái, cầu trí tuệ sáng suốt, học rộng, cầu quả báo ở sáu tầng trời, quả báo loài người, quả báo trong chín phẩm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thì cũng nên giảng kinh này sẽ được công đức như trên.

Đại vương! Kinh này chẳng những để cầu phước mà còn để che chở các tai nạn, bệnh tật, khổ não, gông cùm, xiềng xích trói buộc thân thể. Muốn diệt bốn trọng tội, năm tội nghịch, tám nạn tội và vô lượng khổ não trong sáu đường cũng nên giảng kinh này thì sẽ được công dụng như trên.

Đại vương! Ngày xưa có vị vua Đảnh Sinh muốn đến phá hoại tầng trời của vua Thích Đề-hoàn Nhân. Khi ấy, trời Đế Thích liền y theo lời dạy của bảy Đức Phật, sửa soạn trăm tòa cao, thỉnh trăm vị Pháp sư, giảng Bát-nhã ba-la-mật, Đảnh Sinh liền rút lui, giống như đã nói trong kinh Diệt Tội.

Đại vương! Ngày xưa quốc vương Thiên La có một vị thái tử tên là Ban Túc sắp lên ngôi. Thái tử đến thọ giáo với sư La-đà thuộc phái ngoại đạo. Ban Túc y theo lời dạy của ngoại đạo, lấy một ngàn đầu vua cúng lễ quý thân, để lên ngôi vua. Khi đã được chín trăm chín mươi chín đầu vua, còn thiếu một đầu nữa, Ban Túc bèn đi về phía Bắc khoảng vạn dặm, liền gặp vua Phổ Minh. Phổ Minh xin Ban Túc: “Cho tôi được một ngày cúng dường cơm cho Sa-môn, đánh lễ Tam bảo”. Vua Ban Túc bằng lòng.

Lúc bấy giờ, vua Phổ Minh, y theo pháp của bảy Đức Phật thời quá khứ, thỉnh trăm vị Pháp sư, sửa soạn trăm tòa cao, một ngày hai lần giảng Bát-nhã ba-la-mật đến tám ngàn ức bài kệ.

Pháp sư thứ nhất vì ngài Phổ Minh mà nói kệ rằng:

*Thời cuối của kiếp thiêu
Cháy khắp cả trời đất
Tu-di và biển lớn
Đều cháy thành tro tàn
Trời, rồng phước đã hết
Tan xác ở trong đó
Thế giới chịu điêu tàn
Đất nước có thường đau
Sinh, già và bệnh chết
Xoay lẩn không bờ mé
Việc làm trái với nguyện
Bị lo buồn làm hại*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Dục sâu, tai họa lớn
Đau đớn không gì hơn
Ba cõi đều khổ não
Đất nước biết nương đâu
Căn bản vốn là không
Chỉ do duyên tạo thành
Thịnh rồi thì đến suy
Có thật thì có hư
Chúng sinh do vô minh
Đều sống trong huyễn mộng
Âm thanh tiếng dội không
Đất nước cũng như vậy
Thần thức vô hình tướng
Như xe ngựa bốn con
Voi vô minh bảo vệ
Giữ gìn chiếc xe ấy
Người lái xe vô thường
Thức vô thường là nhà
Thân tâm đều chửa là
Đâu có đất nước ư?*

Pháp sư nói kệ xong, quyền thuộc vua Phổ Minh và đấng Pháp nhân không, vua chứng đắc định Hư không đấng. Nghe pháp được ngộ giải, vua trở về nước Thiên la... ở trong hội chúng của vua Ban Túc, vua Phổ Minh bảo chín trăm chín mươi chín vị vua rằng: Khi mạng sống sắp hết, mỗi vị nên tụng các câu kệ trong kinh Nhân Vương Vấn Bát-nhã Ba-la-mật của bảy Đức Phật thời quá khứ.

Khi ấy, vua Ban Túc hỏi các vua:

–Pháp gì mà tất cả đều phải tụng?

Phổ Minh dùng bài kệ trên đáp lại. Vua nghe pháp đắc Tam-muội không, chín trăm chín mươi chín vị vua nghe pháp cũng chứng đắc Tam-muội không.

Bấy giờ vua Ban Túc rất vui mừng bảo các vua rằng:

–Tôi bị tà sư ngoại đạo làm cho mê lầm, gây nhiều tội lỗi chẳng xứng đáng một vị vua. Các ông hãy trở về đất nước mình, mỗi vị nên thỉnh Pháp sư giảng Bát-nhã ba-la-mật vị cú.

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy vua Ban Túc giao nước lại cho người em, xuất gia hành đạo, chứng Vô sinh pháp nhẫn. Như kinh Thập Vương đã nói, năm ngàn vị quốc vương thường tụng kinh này được pháp báu ngay hiện tại.

Đại vương! Mười sáu vị đại quốc vương tu pháp Hộ quốc cũng nên tụng kinh này, các ông đều phải thọ trì. Chúng sinh ở cõi trời, cõi người và chúng sinh trong sáu đường đều nên thọ trì danh vị cú của bảy Đức Phật. Ở đời vị lai, có vô lượng tiểu quốc vương muốn giữ gìn đất nước cũng nên làm như vậy, nên thỉnh pháp giảng nói Bát-nhã ba-la-mật.

Bấy giờ, khi Đức Phật Thích-ca Mâu-ni giảng nói Bát-nhã ba-la-mật, trong chúng có năm trăm ức người được vào Sơ địa. Tám mươi vạn vị Thiên tử ở sáu tầng trời cõi Dục đắc tánh không địa.

Lại có mười tám vị Phạm thiên đắc Vô sinh pháp nhẫn. Lại có các vị trước đã hành đạo Bồ-tát, chứng một Địa, hai Địa, ba Địa, cho đến mười Địa.

Lại có tám bộ chúng A-tu-la vương được một Tam-muội, hai Tam-muội được chuyển thân quỷ sinh lên cõi trời. Trong hội chúng ấy đều đạt được tự tánh tin cho đến vô lượng không tin. Nay ta nói lược các công đức ở cõi trời không thể nói hết.

M